

Przyjęcie na cześć delegacji radzieckiej

WARSZAWA (PAP). W dniu 8 bm. w siedzibie Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego minister szkół wyższych i nauki A. Rapacki podejmował przybyłą do Polski na uroczystości pogłębiania przyjaźni polsko-radzieckiej delegację z dziecką z przewodniczącym komitetu słowiańskiego ZSRR gen. A. Gundorowem na czele.

Cena 15 groszy

KURIER Koszaliński

Rok I

Piątek, 10 listopada 1950 r.

Nr 95

Festiwal Filmów Radzieckich otwarty w Szczecinie

Tegoroczny wielki festiwal filmów radzieckich w Szczecinie zainaugurowany został dwuersowym kolorowym eposem „Upadek Berlina” (kina festiwalowe „Bałtyk” i „Colosseum”), wyróżnionym niedawno Nagrodą Stalinowską z okazji 30-letniego jubileuszu radzieckiej kinematografii Film ten zdobył I nagrodę na V Międzynarodowym Festiwalu w Karlovych Varach uznany za najwybitniejsze osiągnięcie sztuki filmowej okresu powojennego. Na zdjęciu jedna z dramatycznych scen filmu „Upadek Berlina”.

Załogi robotnicze w całym kraju ZACIĄGAJĄ „WARTY POKOJU”

WARSZAWA (PAP). Załogi robotnicze zakładów przemysłowych, podejmując masowo nowe zobowiązania produkcyjne dla uczczenia II światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Zobowiązania wartości 359,799 zł podjęła załoga huty „Zygmunt”. Robotnicy jednego z oddziałów tej huty dokumentując swą wolę walki o pokój, postanowili w listopadzie br. wyprodukować ponad plan miesięczny 103 tony wyrobów. Załoga koksownicza tej huty postanowiła w listopadzie br. wyprodukować dodatkowo 800 ton

koks i 41 ton innych wyrobów.

Poza tym kilkanaście kobiet — przodownic pracy huty „Zygmunt” postanowiło uczcić Światowy Kongres Pokoju indywidualnymi zobowiązaniami wysokiego przekroczenia norm produkcyjnych.

Robotnicy lubelskiej fabryki maszyn rolniczych, kolejarze, robotnicy garbarni i fabryki węgla po wykonaniu przedterminowych zobowiązań październikowych zaciągnęli „Warty Pokoju”, aby wzmocnić produkcję uczcić zbliżający się Światowy Kongres Pokoju.

1) wojna nie jest nieunikniona i różne ustroje mogą pokojowo współistnieć; 2) ONZ może i powinna odegrać doniosłą rolę w ocaleniu pokoju; 3) kontrolowana redukcja zbrojeń powinna stanowić warunek do ogólnego rozbrojenia; 4) bezsprzecznym nakazem „chwili jest zakaz broni masowej zagłady, 5) osobistości, które ogłosiły apel, potępiają propagandę wojenną, wzywając Francuzów do aktywnej walki o pokój. 40 osobistości szwedzkich, m. in. pisarz Sigvar Arner, doktor teologii — pani Norling, socjaldemokrata — adwokat Branting, ogłosiło deklarację, podkreślając możliwość pokojowego współistnienia różnych systemów gospodarczych politycznych i społecznych. Deklaracja wyraża solidarność z uchwałami praskimi Biura Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

minister del Pedregal, wybitny dziennikarz Hubner. W skład sekretariatu wchodzi wybitny przedstawiciel świata naukowego.

Przygotowania do Światowego Kongresu Pokoju w pełnym toku

GENEWA (PAP). Jak donoszą, wiceprzewodniczący Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju, angielski fizyk Bernal, przejeżdżając przez Paryż, udzielił „Liberation” wywiadu na temat przygotowań do Kongresu w Sheffield. Kongres — powiedział Bernal — będzie miał doniosłe znaczenie międzynarodowe. Przygotowania w Sheffield idą pełną parą.

We Francji w dalszym ciągu odbywają się deparytamentalne zjazdy bojowników o wolność i pokój, na których wybierani są delegaci na Kongres w Sheffield.

Grupa osobistości lotaryńskich, reprezentujących organizację bojowników o wolność i pokój, Francuską Partię Komunistyczną, UDSR, katolików postępowych, OGT i MRP, ogłosiła apel, w którym stwierdza, że:

Brazylijski minister pracy — Mercadante wyraził całkowite poparcie dla brazylijskiego kongresu pokoju, w którym wzięło udział przeszło tysiąc delegatów.

W Santiago (Chile) w toku obrad I krajowego kongresu obrońców pokoju wybrano Komitet Wykonawczy, do którego weszli m. in. b. mi-

Gwałtowny terror burżuazji przeciw uczestnikom II. Kongresu Pokoju

Mobilizacja tajnych agentów Scotland Yardu i Stanów Zjednoczonych w Sheffieldzie

LONDYN (PAP). Prasa burżuazyjna nie ukrywa swej radości z powodu faktu, że rząd labourystowski odmówił wiz wielu delegatom na II światowy Kongres Obrońców Pokoju w Sheffield.

„Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — pisze „Daily Mail” — według instrukcji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zajmuje nieprzełomne stanowisko wobec osób, które zgłosiły prośbę o wizy wjazdowe.

Jednakże wbrew propagandzie pras burżuazyjnej, wbrew groźbom i zastraszaniu, masy pracujące Anglii przygotowują się aktywnie do II światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Oświadczenie „English Steel Corporation” w Manchesterze głoszące „postępowaniem dyscyplinarnym” wobec każdego robotnika, który brać będzie udział w Kongresie, wywołało oburzenie tysięcy robotników Manchesteru. Robotnicy postanowili zorganizować masowy wice, na którym wyjaśnią swym towarzyszom wytworzoną sytuację.

Dziennik „Daily Worker” zamieścił apel członków delegacji, która swędziła niedawno Związek Radziecki. Apel ten zwrócony do kołb brytyjskich wzywa do aktywnego udziału w Kongresie.

Z zagranicy donoszą o aresztowaniach i masowych odmowach wiz

wjazdowych do Wielkiej Brytanii. Z Sheffield napływają doniesienia o próbach zastraszania robotników i powstrzymaniu ich od udziału w Kongresie. Delegatom robotniczym odmawia się zwolnienia z pracy na okres trwania Kongresu, nie mówiąc już o innych metodach zastraszania.

Dzienniki wypełnione są wiadomościami o gęstej sieci wywiadowczej wokół miasta Sheffield, organu zwanego przez Scotland Yard i tajnych agentów władz bezpieczeństwa. Do akcji wywiadowczej zmobilizowano tajnych agentów z Ameryki i Europy zachodniej. Metody zastraszania stosowane są także

wobec dziennikarzy. Po snanym wystąpieniu premiera Attlee na przyjęciu w klubie korespondentów zagranicznych w Londynie na dzień nikarzy padł strach. Wytworzyła się atmosfera w której szalenie intensywnie się kongresem w Sheffield uważane jest za „niebezpieczne”.

Mimo kampanii zastraszania i represji ze strony władz wobec bojowników o pokój przygotowania do kongresu są w pełnym toku i do Sheffield napływają codziennie od oddziałów związków zawodowych i postępowych organizacji liczne depesze i listy z wyrazami solidarności i poparcia.

Francja odstępuje dwa porty Stanom Zjednoczonym

GENEWA (PAP). Społeczeństwo francuskie dowiedziało się za pośrednictwem rzecznika armii amerykańskiej w Niemczech o podpisaniu układu między rządem francuskim i departamentem wojny USA w sprawie wykorzystania dwóch portów francuskich Bordeaux i Larochele — Pallice jako „baz dodatkowego zaopatrzenia” dla amerykańskich wojsk okupacyjnych. Wiadomość ta została potwierdzona przez rzecznika

francuskiego ministerstwa spraw zagranicznych.

W związku z powyższą wiadomością, dziennik „Humanité” pisze: „Imperialiści amerykańscy używają prawa, które dotychczas zastrzegły sobie państwa imperialistyczne w koloniach. Francja została „prowadzona” do rangi państwa okupowanego, czego dowodem jest, że wiadomość o podpisaniu układu została podana za pośrednictwem oficera amerykańskiego”.

Skład delegacji polskiej na II Światowy Kongres Pokoju 21 delegatom rząd brytyjski odmówił wiz wjazdowych

WARSZAWA (PAP). Spośród wybranych na I Polskim Kongresie Pokoju delegatów na II Światowy Kongres Obrońców Pokoju, którzy złożyli podania o wizy wjazdowe do Wielkiej Brytanii, tylko 21 otrzymało prawo wjazdu. Władze brytyjskie odmówiły natomiast wydania wiz tak wybitnym przedstawicielom polskiego ruchu pokoju jak: literat — Jerzy Andrzejewski, — przewodniczący Stoł. Rady Narodowej — Jerzy Albrecht, — budowniczy Polski Ludowej, górnik Franciszek Apryas, — red. Ostap — Dłuski, — prof. Jan Dembowski, pisarz Jarosław Iwaszkiewicz, — wiceprezes Nacz. Kom. Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — Stefan Ignar, — działaczka oświatowa, nauczycielka — Stanisława Jankowska, — rektor Uniwersytetu Wrocławskiego — Stanisław Kulczyński, działaczka młodzieżowa, chłopka — Helena Krzywdzińska, — literat — Leon Kruczkowski, publicysta — Wojciech Kętrzyński, przewodniczący Centralnej Rady Zw. Zaw. — Wiktor Kłosiewicz, — górnik — przodownik pracy — Józef Kocłuba, — prezes Zrzeszenia „Caritas” ks. Antoni Lemparty, — przewodnicząca Ligi Kobiet — Alicja Musiałowa, sekretarz Zarz. Gł. ZMP — Stanisław Nowocien, przewodniczący Zarz. Gł. ZSCH — Józef Ozga — Miehański oraz literat Jan Parandowski.

Następujący członkowie delegacji polskiej otrzymali wizy i udadza się na Kongres: Maria Agustinak, tkaczka z Łodzi, Marian Czajka, murarz z Warszawy, — Halina Czernyńska, — pianistka, — Zbigniew Drzewicki — rektor Konserwatorium, — Eugeniusz Elbich — artysta malarz, — Jadwiga Falkowska, — matka 11-ga dzieci z Białegostoku, — Grzegorz Fiteberg — dyrygent — Wanda Furman, matka 6-ga dzieci z Gdańska, Blenem Heller, poeta, Wanda Jakubowska — reżyser filmowy, — Stanisław Mazur — prof. Uniwersytetu Warszawskiego, — Andrzej Panufnik — kompozytor, — Stanisława Pisarkowa — chłopka z woj. warszawskiego, — ks. proboszcz Zygmunt Pastornak, — Helena Rakoczy — zasłużona mistrzyni sportu, — Władysław Truchan — hutnik z Katowic, — Maciej Wawrzyszczak — chłop z Lubelszczyzny, — Helena Wleczorkowa — przewodnicząca spółdzielni produkcyjnej w woj. poznańskim, — Katarzyna Wołowiłczowa — dziewczyna z Lubelszczyzny, — Leon Wrzosek — przewod-

niczący Zw. Ociemniałych, — Jan Zachwatowicz, profesor inż. architekt. W dniu 9 bm. delegatów polskich na II Światowy Kongres Pokoju zebrać będzie na wiecu w „Romie” ludność Stolicy oraz przedstawiciele komitetów obrońców pokoju z całego kraju. Jak również sztafety młodzieżowe, które przyniosą meldunki i rezolucje z wieców i masówek — zawierające zaalenia dla delegatów.

Red. Stanisław Brodzki otrzymał wizę na sesję ONZ

WARSZAWA (PAP). Jak się dowiadujemy red. Stanisław Brodzki otrzymał dn. 8 bm. wizę wjazdową do USA na V sesję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych.

Waluciarz — spekulant przed Sądem Doraźnym w Warszawie

WARSZAWA (PAP). Dnia 8 bm. Sąd Apelacyjny w Warszawie rozpatrzył w trybie doraźnym sprawę zawodowego handlarza obcymi walutami — Zwana Tadeusza zamieszkałego w Warszawie, ul. Okrężna 5 m. 9.

Zwan — b. kupiec i właściciel dwóch placów pod Warszawą, nigdy nie próbował uczyć się pracy i od chwili wyzwolenia kraju trudnił się jedynie z ciemnymi, nielegalnymi machinacjami, głównie zaś handlem obcą walutą. W roku 1946 był on już raz karany Obózem Pracy przez Komisję Specjalną za nielegalny handel walutami, jednak po odbyciu kary nie zaprzestał swego przestępczego procederu.

Wśród mieszkańców domu, w którym zamieszkiwał — Zwan miał opinię paskarza i niebieskiego ptaaka. Oskarżony nigdzie nie pracował a czerpiąc ogromne zyski z handlu walutami, prowadził wystawny tryb życia. Porzucił on żonę i dzieci i zamieszkał z przyjaciółką, której kupił za wielką sumę pieniędzy mieszkanie. Wraz z przyjaciółką, którą obssypywał kosztownymi prezentami, Zwan urządzał stale wystawne piątki.

27 października br. funkcjonariusze M. O., znając oskarżonego jako notorycznego waluciarza, przeprowadził u Zwana szczegółową rewizję. Zastali go wraz z przyjaciółką przy sutoj libacji. Na stołach stały butelki wódek i kosztowne zakaski. W czasie rewizji znaleziono przy oskarżonym wielką sumę pieniędzy oraz głęboko zaszytą w marynarce

znaczną kwotę dolarów amerykańskich w banknotach. Ponadto w marynarce Zwana odkryto charakterystyczną dla waluciarzy tzw. „kieszonkę waluciarzką” w rękawie. Zidentyfikowano Zwan ujętą wówczas przekupić funkcjonariuszy M. O.

Oskarżony Zwan przysnął się przed Sądem do handlu obcą walutą, twierdząc jedynie, że uprawiane przez niego transakcje miały charakter gospodarczy. Twierdzeniem oskarżonego zadają jednak kłopoty słowa świadków oraz zawarte w aktach dowody rzeczowe, jak np. znalezione mu, inn. u oskarżonego wykaz kursów czystej giełdy oraz listy, w których jedna z „klientek” Zwana — Janina Bajler dopytuje się o „nowy towar”.

Prokurator w przemówieniu oskarżycielskim plectnując Zwana jako pasyżny społeczny i wróg państwa sowego żerującego na gospodarce państwa, podkreślił, że nielegalne machinacje walutowe godzą w finansową gospodarkę państwa i dają dla oskarżonego surowej karę w więzienia.

Sąd skazał oskarżonego Zwana na karę 10 lat więzienia, utratę praw obywatelskich na 5 lat oraz grzywnę w wysokości 10 tys. zł.

W uzasadnieniu wyroku Sąd podkreślił, że oskarżony Zwan otrzymał stosunkowo łagodny wyrok kary ze względu na to, że dopuścił się przestępstwa walutowego przed wojną, niem ustawy o zmianie systemu pieniężnego, obecnie bowiem kara za niego byłaby znacznie surowsza.

Niech żyje Związek Radziecki — ostoja pokoju światowego

Pegomca hitlerizmu - Kraj Zwycięskiego Socjalizmu

Związek Radziecki przyniósł Polsce wolność narodową i społeczną

Przemówienie ambasadora ZSRR Lebediewa na centralnej akademii w Warszawie

AMBASADOR ZSRR W POLSCE W. Z. LEBIEDIEW WYGŁOSIŁ NA UROCZYSTYJ AKADEMII W WARSZAWIE Z OKAZJI 33 ROCZNICY WIELKIEJ SOCJALISTYCZNEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ PRZEMÓWIENIE, W KTÓRYM POWIĘDZIAŁ M. IN.:

33 lata temu w październiku 1917 roku robotnicy i chłopcy Rosji obalili władzę kapitalistów i obszarników w swoim kraju i ustanowili własną nową władzę, władzę Rad, dyktaturę klasy robotniczej.

Wydarzenie to posiadało ogólnoswiatowe, historyczne znaczenie. Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa w Rosji otworzyła nową epokę w historii ludzkości, epokę rewolucji proletariackiej, epokę socjalizmu.

Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna przyniosła przede wszystkim wyzwolenie narodom byłego imperium rosyjskiego. Rosyjska klasa robotnicza zerwała kajdany niewoli narodowej i wyzwoliła wszystkie narody uciskane przez carat. Przyszła ona wszystkim narodom prawo do samostanowienia i stworzenia swoich własnych państw narodowych.

Tym samym rosyjska klasa robotnicza swoim zwycięstwem w październiku 1917 roku zapewniła wyzwolenie narodowe polskiego narodu i przyniosła mu prawo do samodzielnego rozwoju państwowego.

W latach tych proletariaty polski, rozdrobniony i oślabiony w warunkach pierwszej wojny światowej, nie mógł zabrać decydującego głosu podczas tworzenia samodzielnego państwa polskiego. Władzę w Polsce zagarnęła burżuazja i obszarnicy polscy, którzy ustanowili swoją dyktaturę, skierowaną przeciwko interesom robotników i chłopów.

W ciągu ewierwecza, które minęło od Rewolucji Październikowej do drugiej wojny światowej, ustroj radziecki w Rosji zmienił całe oblicze kraju. Ustroj radziecki rozbudził ołbrzymie sily twórcze, drzemające w łonie narodu. Robotnicy, chłopcy i inteligencja Rosji, Ukrainy, Białorusi, Gruzji, Tadżykistanu i pozostałych republik radzieckich stworzyli potężny przemysł. Kraj zacofany pod względem przemysłowym, przekształcił się w czołowe mocarstwo przemysłowe.

Przebudowano gospodarke rolną. Chłoptwo, zrzeczające się w kołchozy, otrzymało wspaniałe i potężne wyposażenie techniczne rolnictwa, na którego podstawie dokonano radykalnego przełomu w pracy chłopca, w jej wydajności, w życiu kulturalnym wsi.

Kraj radziecki w okresie do drugiej wojny światowej, stał się potężnym mocarstwem przemysłowym, opierającym się o wielką, socjalistyczną gospodarke rolną i niespotykaną zawartość wszystkich członków społeczeństwa radzieckiego wokół partii komunistycznej i naszego Wielkiego Wodza Towarzysza Stalina.

Przeciwko Związkowi Radzieckiemu skierowała swe główne uderzenie hitlerowska machina wojenna. Wy-

Demokracy poniosli straty w wyborach w USA

NOWY JORK (PAP). Według dotychczasowych obliczeń wyników wyborów w Stanach Zjednoczonych, partia demokratyczna poważnie osłabła swój stan posiadania. Ostatnie wyniki wyborów nie są jeszcze znane, jednak — jak z dotychczasowych obliczeń wynika, że demokraci będą posiadali w Izbie Reprezentantów zaledwie nieznacznie większość, zaś w Senacie — znikoma.

czerpawszy armie hitlerowską w walkach obronnych, Związek Radziecki rozgromił ją i zwycięsko zakończył wojnę.

Zwycięstwo to wyzwoliło od jarzma niemiecko-faszystowskiego kraje Europy wschodniej, w tej liczbie i Polskę, poderwało w tych krajach podstawy dawnych reżimów antyludowych i otworzyło przed masami pracującymi drogę do demokratycznego rozwoju. Państwo demokracji ludowej mogło powstać w tych krajach w wyniku historycznego zwycięstwa Związku Radzieckiego nad imperializmem niemieckim, kiedy najlepszy przedstawiciel klasy robotniczej, pracującego chłopstwa i inteligencji, wypełniając wolę narodu, ujęł władzę w swe ręce i przez to samo zanoczkowali nową erę w historii swych narodów.

W ten sposób Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, która stworzyła potężne, socjalistyczne Państwo Radzieckie i jego Armie Radziecką, w warunkach drukiwej wojny światowej ratowała narody Europy przed niewolą hitlerowską i po raz wtóry przyniosła narodowi polskiemu niezależność narodową, lecz również wszystkie warunki dla jego wyzwolenia społecznego, dla wyzwolenia od swoich własnych wyzyskiwaczy, wszystkie warunki dla zwycięstwa socjalizmu w Polsce.

Polskie masy pracujące z Polską Partią Robotniczą na czele, powitały wyzwolenie swojej ziemi ojczystej z rozwinętymi sztandarami wyzwolenia narodowego i społecznego, ze sztandarem Polskiej Partii Robotniczej, na którym wypisany był program przewrotu socjalistycznego, program, zrodzony w mekach polskiej klasy robotniczej i pracującego chłopstwa, trwających dwa dziesięciolecia burżuazyjno-obszarniczej dyktatury w Polsce, program, który opłacił krwią w okresie wojny i ciężkiej okupacji niemiecko-faszystowskiej.

Powstałe 22 lipca 1944 roku państwo demokracji ludowej w Polsce ukształtowało się, jako władza robotników i chłopów z marksistowska partia robotnicza na czele. — Władza ta odebrała ziemię obszarnikom i oddała ją chłopom. Władza ta odebrała zakłady przemysłowe i banki kapitalistów i oddała je Państwu Ludowemu. Władza ta zagwarantowała przylączenie do Polski bardzo bogatych Ziemi Zachodnich. Władza ta potrafiła w sposób skuteczny bronić swych praw do Ziemi Zachodnich na Konferencji Poczdamskiej.

Towarzysz Stalin, odpowiadając na znany, prowokacyjny wypad podlegacza wojennego Churchilla w marcu 1946 roku powiedział: „Współczesna demokratyczna Polska kierują ludzie wybitni. Dowiedli oni czyniami, że uśmieją bronić interesów i godności swojej Ojczyzny tak, jak nie umieli robić tego ich poprzednicy”. Kogo tu miał na myśli Towarzysz Stalin? Towarzysz Stalin miał tu na myśli przewodniczącego delegacji polskiej na Konferencji Poczdamskiej, który z wyjątkową stanowczością bronił interesów i honoru swojej ojczyzny — wodza polskich mas pracujących — Prezydenta Bieruta.

Nowa, Polska Demokracja w ten wyjątkowo krótkim czasie odbudowała swoją go-

spodarke i przekroczyła przedwojenny poziom rozwoju. Odbudowała ona i przekroczyła poziom przedwojenny swojego rozwoju gospodarczego, jako kraj, prowadzący swą gospodarke na zasadach planowości, jako kraj, w którym gospodarzem jest klasa robotnicza. Odbudowała ona swoją gospodarke jako mocarstwo, które zdecydowanie wstąpiło na drogę socjalizmu.

Przyjęty obecnie i pomyślnie wykonywany 6-letni Plan rozwoju gospodarki na rodowej Polsce, jest planem zbudowania „fundamentów socjalizmu w Waszym kraju.

Oznacza to, że masy pracujące Polski, opierając się na doświadczeniu, oparciu i bezpośredniej pomocy Związku Radzieckiego, będą mogły w najkrótszym okresie historycznym zbudować socjalizm w swoim kraju, tj. stworzyć społeczeństwa mas pracujących, wolnych od wyzysku i mających zagwarantowany wysoki poziom bytu materialnego i kulturalnego.

Oznacza to, że Wielka Socjalistyczna Rewolucja Paź-

dziernikowa, która odbyła się 33 lata temu, założyła fundament dla politycznego, narodowego i społecznego wyzwolenia robotników, pracujących chłopów i inteligencji nie tylko Rosji, lecz również innych krajów świata.

Oznacza to, że uroczystość świętując 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, masy pracujące Polski wraz z narodami Związku Radzieckiego obchodzą dzień swojego narodowego i społecznego wyzwolenia. Oznacza to, że dzień 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej jest dniem dalszego zespolenia rewolucyjnej klasy robotniczej i wszystkich mas pracujących Związku Radzieckiego z rewolucyjną klasą robotniczą i masami pracującymi Polski.

Ambasador Lebediew zakończył przemówienie okrzykami na cześć Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, narodu polskiego i jego bohaterkiej klasy robotniczej, na cześć przyjaźni narodu polskiego i radzieckiego, PZPR i jej przewodniczącego Bolesława Bieruta oraz na cześć Wielkiego Nauczyciela i Wodza mas pracujących Józefa Stalina.

Przyjaźń polsko-radziecka gwarancją zwycięstwa socjalizmu w Polsce

Przemówienie radowe Zofii Dzierżyńskiej z okazji Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

MOSKWA (PAP). W związku z rozpoczęciem Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, wybitna działaczka społeczna, wdowa po wielkim synu ludu polskiego, po wielkim rewolucjonście — FELKSIE DZIERŻYŃSKIM, wygłosiła przed mikrofonem rozgłośni moskiewskiej przemówienie do słuchaczy polskich.

Zofia Dzierżyńska przesłała ludności polskiej najgorętsze pozdrowienia z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej oraz rozpoczęcia Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Podkreślając, iż Rewolucja ta rozpoczęła nową erę w dziejach ludzkości — erę zwycięstwa socjalizmu, Zofia Dzierżyńska oświadczyła:

„Zwycięstwo to przyniosło wolność wielu narodom Europy i Azji, wyzwoliło naród polski spod jarzma hitlerowskiej niewoli, utorowało mu drogę do wolnej i niepodległej Polski Ludowej, do budownictwa socjalizmu. Wielkie idee Rewolucji Październikowej, które zwyciężyły w ZSRR, żyją i zwyciężają także w krajach demokracji ludowej i w potężnym, ogarniającym całą kulę ziemską masowym ruchu walki o demokrację, postęp i pokój.”

Stwierdzając, iż obszarnicy i kapitaliści rosyjscy i polscy usiłovali przed Wielką Rewolucją Październikową przez wiecie lat ślać niezgodę między dwoma braćmi narodami słowiańskimi, między Polakami i Rosjanami, Zofia Dzierżyńska oświadczyła:

„Najlepsi przedstawiciele obu narodów wyciągnęli ku sobie bratnią dłoń. Znana jest przyjaźń Mickiewicza z Puszkinem i dekabrystami, gorąca sympatia i współpraca rewolucyjnych demokratów rosyjskich z polskimi powstańcami — demokratami w latach 60-tych ubiegłego stulecia.

Wielcy wodzowie i twórcy Partii Bolszewickiej — Lenin i Stalin — jeszcze za czasów caratu głosili prawo narodu polskiego do samookreślenia, do niepodległości, zwalczali ucisk narodowy i wyciągali bratnią dłoń do ludu polskiego. Te bratnie dłonie przedstawiciele rewolucyjnego proletariatu rosyjskiego pochwycili robotnicy polscy skupieni wokół SDKPiL. Robotnicy polscy walczyli ofiarnie obok robotników Rosji w roku 1905.”

Państwo radzieckie — stwierdza następnie Zofia Dzierżyńska — pierwsze uznało prawo Polski do niepodległości. Robotnicy polscy pod kierunkiem KPP, wbrew oszczerzej kampanii antyradzieckiej prowadzonej przez polskie sfery obszarniczo-burżuazyjne i ich pacholkiwo prawicowo-socjalistycznych, widzieli w Związku Radzieckim najlepszego przyjaciela ludu polskiego, ostoję i nadzieję mas pracujących całego świata i pod kulałmi demonstrowali swe gorące sympatie dla Kraju Socjalizmu. Dzisiaj, gdy u steru rządu w Polsce znajdują się robotnicy i chłopcy, narody Związku Radzieckiego i Polski połączone są szczerą i nierozważną przyjaźnią, ścisłą współpracą dla dobra narodów i wspólną walką o trwały pokój.

Korzystając z bogatych doświadczeń budownictwa socjalizmu w ZSRR, opierając się o wszechstronną pomoc Związku

Wzmacnia się opór ludności zachodnio-niemieckiej przeciwko polityce remilitaryzacji

BERLIN (PAP). Opór ludności zachodnio-niemieckiej przeciwko planom remilitaryzacji Trizonii jest tak silny, że nawet mieszczańskie dzienniki niemieckie zmuszone są do napiętnowania polityki Adenauera.

Adenauer opuścił kiedyś swój urząd — pisze dziennik z Koburga „Neue Presse” — a narodowi niemieckiemu pozostaną cierpienia i zniszczenia, jakie przyniesie mu polityka remilitaryzacji „kanclerza” bońskiego. Nie możemy pozostawać bierni, gdy chodzi o los całego narodu. Wszyscy Niemcy — stwierdza dziennik — winni wypowiedzieć się w sprawie remilitaryzacji, która jest dla nich kwestią życia i śmierci.

Niechaj anglosasi i rząd boński wiedzą — pisze hamburski „Nord-

Nagonka reakcji brytyjskiej na Sheffield

(Korespondencja własna)

London, w listopadzie.

Niewiele dni dzieli nas już od Światowego Kongresu Obrótców Pokoju w Sheffield i w miarę jak dobiegają końca przygotowania i wybór delegatów na wszystkich krańcach kuli ziemskiej, w Wielkiej Brytanii wzmacnia się wściekła nagonka na Kongres.

Nagonka ta uprawiana jest oczywiście wyłącznie w kierowniczych kołach politycznych i dziennikarskich i nie znajduje żadnego oddźwięku wśród mas pracujących. Potrafi ona jednak uczynić wiele hałasu, ponieważ uprawia ją cała prasa kapitalistyczna. Jeśli ktoś miał jakiegokolwiek wątpliwości co do olbrzymiego znaczenia Apelu Sztokholmskiego i Deklaracji Praskiej, to wątpliwości te musiały zostać rozwiane choćby przez samą wątpliwość i wrogosć jaką oba apele wywołały wśród tych, którzy marzą o wojnie.

Obrażenie Sheffield jako miejsca drugiego Światowego Kongresu Pokoju ujawniło w sposób jaskrawy oblicze dwóch obozów w Wielkiej Brytanii: obozu prostych ludzi, którzy nie widzą nic niebezpiecznego w omawianiu sprawy pokoju oraz obozu podlegaczy wojennych, których Kongres wprowadza we wściekłość.

Możemy więc być wdzięczni

Kongresowi, że zmusił podlegaczy wojennych do odosłonięcia przybicy w sposób tak wyraźny i nie pozostawiający żadnych wątpliwości.

Przygotowania do Kongresu stały się silnym bodźcem dla ruchu pokoju w Wielkiej Brytanii. Dodają mu rozmachu. Sam fakt zwołania Kongresu wbił się mocno w umysły milionów ludzi. Interesują się o czym będzie mowa na Kongresie. Bez względu na poglądy i wierzenia religijne miliony Brytyjczyków zgadzają się z potrzebą pokoju i ustosunkowują się do Kongresu w Sheffield z sympatią i żywym zainteresowaniem.

Te sympatie właśnie stara się wszelkimi sposobami zniszczyć kapitalistyczna prasa brytyjska. W prasie tej pojawiają się świetoszokowane artykuły, zapewniające, że Kongres jest niepotrzebny, ponieważ dla uratowania pokoju wystarczy „duch chrześcijański”. Reakcyjne dzienniki usiłują wykazać, że Kongres i cały ruch po koju to tylko „manewr” inspirowany przez Moskwę. Partia pracy wyraźnie zabroniła swym członkom udziału w brytyjskim ruchu pokoju i w Kongresie w Sheffield, każe im ignorować Apel Praski i — co z tego wynika — podporządkować się całkowicie wojennej polityce Bevena.

Znużyłbym czytelników szczegółowym wliczeniem wszystkich obłudnych teorii o Kongresie w Sheffield, które reakcja usiłuje wpoić społeczeństwu brytyjskiemu. Nie gardzi się nawet takimi metodami, jak zastraszanie wybitnych osobistości, które zgodziły się uczestniczyć w Komitecie dla powitania Kongresu.

Organizatorzy Kongresu potrafili uporać się z olbrzymimi trudnościami zorganizowania wielkiego zgromadzenia międzynarodowego, w tak małym mieście jak w Sheffield, nie mogąc przy tym korzystać z bezpośredniej pomocy międzynarodowego komitetu, ponieważ rząd brytyjski odmówił członkom Światowego Biura prawa wjazdu do Wielkiej Brytanii. Organizatorzy musieli rozwiązywać wiele trudnych problemów natury technicznej ale obecnie można powiedzieć, że udało im się to w sposób za dawałnający.

Naród brytyjski oczekuje za służonych obrońców pokoju jako najdroższych gości. Naród brytyjski zachowa na długo w pamięci ich wizytę i nie ulega wątpliwości, że praca ich uwieczniona będzie powodzeniem.

Derek Kartun

Inauguracja Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

WARSZAWA (PAP). Pod znakiem spotęgowania walki o pokój światowy poprzez jeszcze większe zacieśnienie więzów przyjaźni i braterstwa z potężnym Związkiem Radzie-

kim, popularyzowania jego roli w obronie pokoju oraz bliższego zapoznania najszerszych rzesz społeczeństwa polskiego z pomocą, jaką nam ZSRR udziela w realizacji Planu 6-letniego — rozpoczął się w kraju Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

W okresie przygotowań do obchodów „Miesiąca” powstały setki nowych kół TPPR oraz kursów języka rosyjskiego. Rozpoczął się festiwal filmów radzieckich. Otwarte zostały wystawy obrazujące prace i walkę narodów ZSRR pod kierownictwem Wielkiego Stalina o pokój i szczęście ludzkości.

Staby natływ do kas w ostatnim dniu wymiany pieniędzy

WARSZAWA. (PAP). W ostatnich dniach akcji wymiany pieniędzy systematycznie zmniejszał się natływ interesantów, w związku z czym stopniowo likwidowano poszczególne okienka i punkty wymiany.

8 bm., w końcowym dniu wymiany, na terenie Stolicy zgromadziły się do punktów wymiany już tylko bardzo nieliczne osoby. Również wymieniane sumy były w porównaniu z pierwszymi dniami — niewielkie.

Nowa placówka MHD

Koszaliński MHD otworzył nowy sklep z artykułami odzieżowymi i galanterią. Nowy sklep mieszcząca się na rogu ul. Zwycięstwa i Grunwaldzkiej jest zaopatrzonej w bogaty asortyment wszelkich towarów po dostępnych cenach. (Gor)

Uruchomić bufet z gorącymi daniami

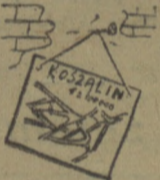
Wzorem Szczecińskiego Pow. Demu Towarowego powinien i Słupski PDT uruchomić bufet w którym możnaby „na sto jaco” zjeść gorące danie. Byłoby to prawdziwym udogodnieniem dla świata pracy, gdyż np. porcja kiełbasy na gorąco jest bardzo tania, a wartość kaloryczną ma nie mniejszą od obiadu popołudniowego. (Luk)

Czy jesteś członkiem TPPR?

Reflektorem po KOSZALINIE

Gdzie zawierzył się plan miasta?

— Przeczasz — uchylam grzecznie kapelusza — gdzie tu ulica Zwycięstwa?
— Jestem przyjezdny i właśnie nie również jej szukam.
— Więc szukamy jej razem.
— Przeczaszamy — uchylamy kapelusza — gdzie tu ulica Zwycięstwa?

— Dopiero przyjechałem i także jej szukam.
— Szukamy we trójkę.
— Przeczaszamy...
— Czwororo... pięcioro... sześcioro... dziesięcioro... teraz to już chyba znajdziemy. Dowiadujemy się, że wisiał kiedyś plan miasta na dworcu kolejowym. Biegniemy tam. Wisiał spokojnie jakiś czas, a przyjezdni mogli się zorientować, gdzie, co i jak. Teraz znikł.
Dlaczego?

Ogłoszenia drobne

ZOLISKO Stefania, Słupsk, Staszyc 13/3, zgłasza zagubienie odcinka zameldowania. 3078-71-8

KOWALSKA Barbara, Słupsk, Powiatowski 2/8, zgłasza zagubienie odcinka zameldowania. 3078-72-5

Zakupimy urządzenie lodziarskie

Oferty składać: Okręgowy Oddział CSMJ Szczecin, Al. Wojska Polskiego 117. K:1829

Pronumeruj „Kurier Koszaliński”

Całe województwo koszalińskie godnie uczciło 33 Rocznicę Rewolucji Październikowej

SLUPSK

W 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej stolica Ziemi Słupskiej toniła w czerwieni flag.

Dnia 7 listopada o godz. 18-tej w pięknie przybranej sali Teatru Miejskiego odbyła się uroczysta akademie. Na akademie przybyli liczni delegacje miejscowych zakładów pracy z przodownikami pracy, przedstawicielami partii politycznych z Wojewódzkim Sekretarzem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Kwietniem, oraz przedstawicielem Armii Radzieckiej ppłk. Timotiejewem na czele.

Akademie zagrał przewodniczący Pow. Zarządu TPPR Małysiak. Okolicznościowy referat poświęcony Wielkiej Rewolucji Październikowej, wygłosił sekretarz KW PZPR — Kwiecień, który m. in. powiedział:

— „Promień Rewolucji docierał do wszystkich zakątków świata, niosąc upragnioną wolność, budując socjalizm. Dzięki Rewolucji Październikowej Polska odzyskała upragnioną niepodległość po długoletniej niewoli carskiej, zaś po rozbiciu faszystów hitlerowskich przez Bohaterską Armię Radziecką oraz dzięki pomocy Związku Radzieckiego z Generałissimusem Józefem Stalinem na czele, buduje nowy ustrój, ustrój socjalizmu”.

Przemówienie sekretarza Kwietnia przerywane było oklaskami i okrzykami na cześć wielkiego Stalina i Rewolucji Październikowej.

W krótkich żołnierskich słowach przemówił przedstawiciel Armii Radzieckiej ppłk. Timotiejew, który przyniósł społeczeństwu słupskiemu serdeczne pozdrowienia od narodów Związku Radzieckiego oraz żołnierzy i oficerów Armii Radzieckiej.

W bogatej i starannie przygotowanej części artystycznej wystąpił chór ZMP „Czajka”, zespół taneczny ze szkoły nr 3 oraz zespół muzyczny Związku Zawodowego Muzyków.

Koło ZZK w Słupsku zorganizowało akademie dla kolejarzy, podczas której ob. J. To maszkiewicz wygłosił okolicznościowy referat. W dalszej części akademii pracownicy PKP składali meldunki o pełnym wykonaniu podjętych zobowiązań październikowych. M. innymi Jan Piotrowski odznaczony orderem „Sztandar

Pracy” oraz racjonalizator Czaszak zapoznał słuchaczy ze sposobami swojej pracy zawodowej, podkreślając, że uzyskane wyniki zawdzięczają doświadczeniom radzieckim.

W części artystycznej, Koło Dramatyczne ZZK wystawiło sztukę pt. „Młoda Gwardia”. (ryk)

Również Zw. Zaw. Prac. Pocztowych w Słupsku, w celu uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej i rozpoczynającego się Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej wystawił w „Domu Ludowym” w Uście groteskę Majakowskiego pt. „Radio Październik”.

Dochód z tej imprezy pocztowcy przeznaczają na budowę Pomnika Wdzięczności dla Armii Radzieckiej w Uście. (H. Z.)

KOSZALIN

Centralna wojewódzka akademie odbyła się w Domu Kultury przy ul. Morskiej. Przemówienie przedstawiciela KW PZPR Mikołajczyka przerywane było tysiącami głosów skandujących „Stalin, Bierut, Stalin!” Entuzjazm osiągnął swój kulminacyjny punkt w momencie, kiedy na trybunę wszedł oficer Armii Czerwonej przynoszący pozdrowienia narodowi polskiemu od wszystkich ludzi Związku Radzieckiego. Młodzieńcy ZMP-owcy, robotnicy i chłopcy przekazali meldunki o podjęciu i wykonaniu dodatkowych zobowiązań na cześć 33 Wielkiej Rewolucji Październikowej. Po części oficjalnej, ze spły artystyczne ZMP wykonały pieśni i tańce radzieckie.

Również w Bobolcach i Sionowie akademie miały wyjątkowo uroczysty przebieg. Po części oficjalnej występowały ekipy artystyczne, dając piękny program regionalnych pieśni radzieckich i tańców. W wielu gminach po akademii wyświetlano filmy radzieckie. (P)

MIĄSTKO

W sali Domu Kultury w Miąstku odbyła się uroczysta akademie. Do przyzwoitych gości przedstawicieli Partii i organizacji społecznych zaproszeni zostali przodownicy pracy. Referat polityczny o znaczeniu Wielkiej Rewolucji Październikowej wygłosił przedstawiciel KW PZPR Walczak.

Delegacje robotnicze z zakładów pracy w Miąstku złożyły meldunki o wykonaniu zobowiązań. Pracownicy POM-u wykonał roczny plan w dniu 28 października. Traktorzyści POM-u zaorali już 450 ha ponad plan. W uznaniu dla reformy walutowej podjęto dodatkowe zobowiązanie zaorania jeszcze 500 ha. Meldunki o wykonaniu planów złożyły również delegacje Spółdzielni „Spójnia” oraz leśnicy i pracownicy drogowi. W części artystycznej wystąpiły zespoły Szkoły Rolniczej

z Trzcinną oraz Szkoły Ogólnokształcącej z Miąstka. (tk)

We wszystkich zakładach pracy i gminach pow. miasteczkiego odbyły się akademie, na których składano meldunki o wykonaniu podjętych zobowiązań.

Gromady Cetyń, Darskowo, Zielin, Starkowo, Kołczygłówek i Kiełczygłowy spłaciły w ramach czynu październikowego podatek gruntowy i SFOR w 100 proc. W realizacji indywidualnych zobowiązań wyróżnili się młodzi chłopcy Michał Lorbecki, Aleksander Stępniewski i Stanisław Jędruszczyk, którzy jedną z pierwszych odstawiłi zboże do punktu skupu. (tk)

Jakie to były filmy...

Konkurs wystawowy „Kuriery” p. t. „Jaki tytuł filmu” został zakończony. Wśród licznych rozważań było zaledwie kilkanaście, które ze względu na bledy odpadły od losowania. Wśród dobrze rozwiązanych odpowiedzi wiele tytułów było przedstawionych lub niekształconych tak np. liczenie odpowiedzi od wycinkiem nr 3 brzmiały: „Kobieta nr 217”, gdy tymczasem winno być „Wieżien nr 217”. Błędy tych redakcja nie wzięła pod uwagę i włączyła kupon do losowania. W wyniku losowania pierwszą nagrodę uzyskał Czesław Karmański z Białogardu. Drugą nagrodę w postaci biletu do wszystkich kin w Polsce — Urszula Pezela, pracownik umysłowy z Koszalina, trzecią i czwartą również w postaci biletu do wszystkich kin uzyskał Janusz Siwiński i Irene Guderman. Dalsze 6 nagród w postaci biletów wolnego wstępu na Festiwal filmów radzieckich w Koszalinie uzyskał: Waldemar Szymański, Jan Taraszewski, Wiesław Szmidt, Krystyna Lipcówna, Izabela Zuchowska i Bożena Skrzypczak. Nagrody książkowe zdobyli: Mieczysław Brzechwa, Krystyna Zmazyńska, Bogusław Brzozowski, Krystyna Jarmuła, Aleksander Plezcek, Stanisław Lipiec, Wacław Mikołajun, Ryszard Stachowski Edward Motylewski i Jerzy Lewitowicz. Właściwe rozwiązanie win-

Otwarcie nowej szkoły w Słupsku

W związku z otwarciem nowej szkoły, nr. 7, przy ulicy Krętej w Słupsku, odbyła się uroczysta akademie, na którą przybyli przedstawiciele władz, rodzice uczniów oraz delegacje młodzieżowe z przedstawicielami ZMP na czele. W przemówieniach swoich kierownik szkoły i inni mówcy zachęcali młodzież do wyjątkowej nauki, która przyczyni się do szybkiej realizacji Planu 6-letniego. W podjęciu rezolucji młodzież nowootwartej szkoły postanowiła podjąć współzawodnictwo w nauce. W części artystycznej wystąpiły dzieci szkolne. (law)

Rozpoczęcie roku szkolnego w Szkole Przeposobienia Przemysłowego

W sali teatru Miejskiego w Słupsku odbyła się uroczysta inauguracja roku szkolnego Szkoły Przeposobienia Przemysłowego nr 34.

Na inauguracji byli obecni przedstawiciele Komitetu Miejskiego i Powiatowego PZPR oraz przedstawiciel Departamentu Szkolenia Zawodowego MPL. W przemówieniach swo-

ich dyrektor szkoły Onderski i przedstawiciel Partii zachęcał młodzież do wytrwałej pracy nad pogłębianiem swoich wiadomości, aby mogły one pomóc w budowie socjalizmu w Polsce. Na zakończenie akademie odbyła się część artystyczna w wykonaniu zespołu kameralnego „Czajka” i młodzieży szkoły TPD. (law)

Godna odpowiedź

W związku ze zmianą systemu pieniężnego odbyła się w Czaplisku, pow. Szczecinek, narada gromadzka, w której wzięli udział mieszkańcy czwartego i piątego rejonu Czapliska w liczbie 20 osób. Po szczegółowym omówieniu korzyści, wypływających z reformy walutowej — ob. Leon Cichacz — celem podkreślenia szczerego i entuzjastycznego stosunku do tego zagadnienia — zaproponował zebrany. aby dostarczyli do punktów skupu całość przewidzianego

planem skupu zboża to jest 70 ton w terminie do dnia 1 grudnia 1950 r. mimo, że termin upływa dopiero 1 lipca 1951 r. Wniosek Cichacza został jednogłośnie przyjęty przez zebranych, którzy już nazajutrz przystąpili do jego realizacji, wykonując podjęte zobowiązanie w 70 proc. do chwili obecnej.

Jest to najgodniejszą odpowiedzią polskiego rolnika na próby dywersji ze strony spekulantów i kulaków. (Pn)

Co, gdzie, kiedy?

KOSZALIN
Kino „POLONIA”: „Parada nastrojów” prod. franc. Dozw. od lat 14. Początek seansów 18.20; w niedzielę i święta 16. 18 i 20.
Nr telefonów Straz Pożarna 833, Milicja 537, Pogotowie PCK 600, Kurier Koszaliński 230

SLUPSK
Kino „POLONIA”: „Orzeł Kaukazu” ser. II, prod. radz. Początek seans. 18 i 20.

Dyżuruje apteka „Śródmiejska”
Telefony Pożar — 33-33, Milicja — 12-22, 12-12; Pogotowie US — 22-11, Straż Pożarna P/B (3 11) takówski — 31-43, „Kurier Koszaliński” — 33-72.

RIAGARD
Kino „BASTYK”: Festival Filmów Radzieckich.

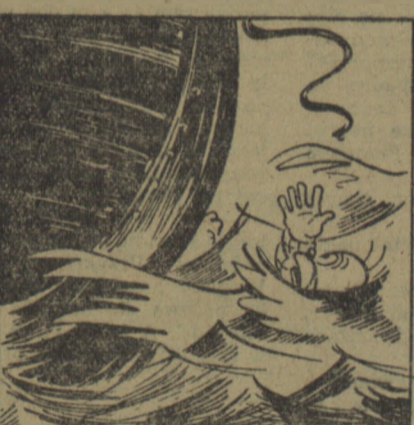
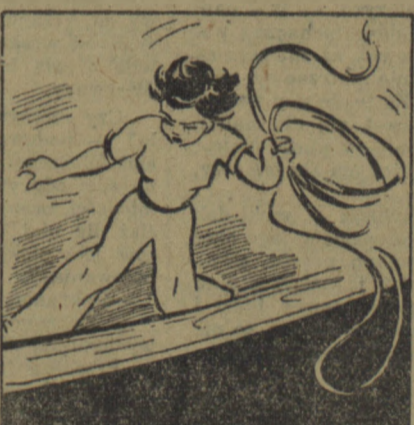
Telefony Pożar — 33, Milicja — 321, Pogotowie PCK — 623

SZCZECINEK
Kino „WOLNOSC”: „Miasto młodzieży” prod. radz. Początek seansów 17 i 19, w niedzielę i święta od 15.

Kino „PRZYJAŹN”: „Orzeł Kaukazu” seria I prod. radz.
Telefony: Pożar — 84, Milicja — 84, Pogotowie ratunkowe — 83.

KOŁOBZEG
Kino „CASINO”: „Cztery okoliczności” prod. niem. Początek seans. 18.20, w niedzielę 16.

AGAPIT KRUZOE czyli ROBINSON KRUPKA (64)

Po tej rozmowie Apolinary nie mógł w noc zasnąć. Był wzruszony i zdenerwowany. Przechadzał się na pokładzie i szeptał sam do siebie: biedne dziecko.

Głęboko zadumany oparł się o burtę (taką jest zwyczaj filozofów, od hycujących podróże morskie, szeze gońnio żałowcami).

Nie widział, że do niego zbliża się jakiś cień, mimo iż zaczęło już świtać.

W następniej chwili Apolinary ułknął koziółka, popchnięty przez Stona wina Lillecharcha, człowieka zlego i przebiegłego (przynajmniej należał jednaki, że również silnego). Apolinary muął w morskie (jak to mówią, a specjalnie pisać) odjęty...

W każdej szanującej się powieści awanturniczej występuje obok czarnego charakteru również anielski charakter. Oto zobaczcie: marynarz, dziewczyna obserwowała całą scenę! Dziewina ta niewiasta chwyciła za line okrętową i szcziła w kierunku, gdzie walczyli — zalewającymi go ja lami Apolinary.

Gdy zbawienna lina dosięgnęła ręk Apolinary, ten, nim ją chwycił, rozpoczął mowę dzięczynną, ale szeroko otworzył usta i ocean zabul gotał mu w gardle...

— Utonie czy nie? — Oto pyta nie.

(Dalszy ciąg jutro).

„Kurier Koszaliński” Redakcja w Koszalinie al. Zwycięstwa 108 czynna w godz. 8 — 16 nr telef. 230. Oddział Redakcji w Słupsku al. Wojska Polskiego nr 11 tel. 33 72 Oddział Redakcji w Szczecinku, 1 Maja 2.

7. Azerbejdżańska S.R.R.

Od kwietnia 1920 r. do 5. 12. 1936 r. Azerbejdżan, kraj obejmujący obszar 85,7 tys. km² wchodził w skład Zakaukaskiej Federacji. W tym dniu po zlikwidowaniu tej federacji stał się jedną z 16 związkowych republik Kraju Rad. Trzydzięci lat władzy radzieckiej w Azerbejdżanie to wspaniała historia wielkich osiągnięć gospodarczych i kulturalnych. Aby poznać miarę tych osiągnięć wystarczy przypomnieć sobie fakt, że 95 proc. produkcji przemysłowej republiki wytwarza się w fabrykach i zakładach bądź zbudowanych na nowo, bądź przebudowanych i unowocześnionych w okresie gospodarki radzieckiej.

Spśród bogactw naturalnych kraju na pierwszym miejscu wymienić należy ropę naftową. Wielu pracowników tego przemysłu uzyskało za wyniki we współzawodnictwie pracy bądź za racjonalizatorskie pomysły zaszczytny tytuł bohatera pracy socjalistycznej. W zakresie gospodarki rolnej najpoważniejszą rolę odgrywa w Azerbejdżanie uprawa bawełny. Uprawa pol kołchozowych i sowchozowych jest wybitnie zmechanizowana — pracuje tu ponad 5 tysięcy traktorów.

Azerbejdżańska S.R.R.

Dla dokonania wielkich osiągnięć należało stworzyć sześć lat temu kadry azerbejdżańskiej inteligencji. W porównaniu z okresem przedrewolucyjnym kadry te wzrosły w sposób zdawaloby się nieprawdopodobny. Służba zdrowia dysponuje dziś ponad 2500 lekarzami (przed 1917 — 45). Liczba inżynierów górniczych wzrosła z 12 (1917) do ponad tysiąca. 30 teatrów, 1.500 bibliotek, 26 muzeów, 2.550 klubów i domów kultury — oto niepełny wykaz ośrodków, w których kwitnie socjalistyczna kultura Republiki Azerbejdżańskiej.

Baku — stolica Azerbejdżańskiej SRR

Wzorem sportowców radzieckich

Pierwsze odznaki SPO otrzymają zawodnicy szczecińscy

Odznaka sportowa „Sprawy do Pracy i Obrony”, na którą minima zdają setki tysięcy zawodników na masowych imprezach przez cały rok, jest legitymacją prawdziwego sportowca.

Trudno bowiem wyobrazić sobie zawodnika jakiegokolwiek dyscypliny sportu w kraju socjalistycznym, który nie będzie posiadał SPO i nie bierze udziału w imprezach wchodzących w jej zakres.

Dziesiątki masowych imprez, które odbywały się przez cały rok dadzą obecnie pion. Będzie nim po raz pierwszy w Polsce wręczenie oznaki SPO zawodnikom, którzy zdali wszystkie minima niezbędne dla ich uzyskania.

Wręczenie pierwszych odznak SPO będzie mieć w Polsce wyjątkowo doniosły charakter.

Odznaka SPO opiera się na wzorach stylizacji GTO, która rok rocznie zdobywają setki tysięcy sportowców w ZSRR i która jest masowa bażą dla wspaniałego sportu w Związku Radzieckim.

Nawet najbardziej słynni zawodnicy radzieccy, którzy w sporcie idą od sukcesu do sukcesu, szczerzą się skromną odznaką GTO. Wręczenie zaś odznak połączone jest w ZSRR z uroczystościami i jest dla młodych sportowców przyszłych rekordzistów i mistrzów dużym przeżyciem.

Z pewnością i u nas zapoczątkowane w dniu 15 bm wręczenie SPO przejdzie w tradycję i będzie miało dla sportowców duże znaczenie.

Minima do SPO przemysłowe są tak, by ćwiczyły cały organizm, utrzymywały go przez uprawianie różnych dyscyplin sportu cały rok w kondycji. SPO ma być prawdziwą szkołą sportowców polskich, ma naprawdę przygotować młodzież do pracy i obrony.

Pierwszymi którzy uzyskali wszystkie minima i uzyskali odznaki ze Szczecina są: Adam Kubiarczyk (Ogniwko), Jan Dix (Związkowiec), Wiesław Selwasuk (Stal), Wiesław Kurzyk (Spójnia), Jadwiga Majewska

(Spójnia), Edmund Rury (Budowlani), Stefan Kajsiewicz (WKKF), Zdzisław Jakubowski (Stal) i Halina Bogusławska (11-letnia Żeńska).

W najbliższym czasie zapoznamy naszych czytelników bliżej z tymi wzorowymi sportowcami w specjalnym reportażu. (Rak).

A-Klasowcy na pół-metku Co przyniesie niedzielny finisz drużyn?

Zakończenie jesiennej rundy rozgrywek A-klasowych nastąpi w najbliższą niedzielę. Nie wydaje się nam jednak aby te ostatnie spotkania przyniosły jakiejś poważniejszej zmiany w układzie tabeli mistrzowskiej.

Pierwsza pozycja Związkowca, druga AZS-u i trzecia Kolejarka ze Stargardu są prawie pewne i do końca rozgrywek prawdopodobnie nie nastąpi już zmiana kolejności. Jest ona tylko możliwa w wypadku zwycięstwa Kolejarki nad

Związkowcem przy równoczesnej porażce AZS-u ze Spójnią Choszczno. Związkowiec jednak na pewno nie da sobie odebrać punktów a AZS mimo ostatniego słabego meczu w Stargardzie, u siebie i w pełnym składzie z pewnością pokona Spójnię.

Jeżeli chodzi o dalsze miejsca tabeli mogą tam zająć jeszcze pewne zmiany. Dwie drużyny, Spójnia szczecińska i Kolejarka mają tylko po dwa punkty i któraś z nich obsadzi ostatnie miejsce. Będzie nią prawdopodobnie Spójnia, która w zasadzie ma już rozegrane wszystkie spotkania i jedynie w wypadku powtórzenia meczu ze Spójnią z Choszczna, który został prawdopodobnie uznany jako obustronny walkower, miałyby szansę na poprawienie lokaty. O piąte miejsce walczyć będą między sobą Kolejarka i Ogniwko. Więcej szans w tym wyścigu dajemy Ogniwko, które mimo gorszego stosunku bramkowego ma jeden punkt przewagi.

W grupie słupskiej rozgrywek A-klasowe zostały już zakończone. Pierwsze miejsce zajęła Gwardia-Słupsk. Tabelkę podamy w przyszłym tygodniu.

Pokrótce

W stolicy Czechosłowacji odbędą się w dniach 1—4 grudnia doroczny międzynarodowy turniej koszykówki dla drużyn kobiecych. Do udziału w zawodach zaproszone zostały koszykarki Związku Radzieckiego, krajów demokracji ludowej oraz drużyna FSGT.

Cztery nowe rekordy krajowe ustanowili pływacy węgierscy na zawodach, zorganizowanych z okazji węgierskiego Kongresu Pokoju.

Na wniosek wydziału sportowego, zarząd PZB podjął uchwałę, na mocy której sekundant może poddać zawodnika w ringu.

W związku z wprowadzeniem 10-kg wag w boksie, zarząd PZB postanowił, że uczestnicy czącej w drużynowych mistrzostwach zespół musi się składać przynajmniej z 7-miu zawodników. Jeśli klub wystawi do meczu mniej zawodników, przegrywa spotkanie walkowerem.

W grupie słupskiej rozgrywek A-klasowe zostały już zakończone. Pierwsze miejsce zajęła Gwardia-Słupsk. Tabelkę podamy w przyszłym tygodniu.

W grupie słupskiej rozgrywek A-klasowe zostały już zakończone. Pierwsze miejsce zajęła Gwardia-Słupsk. Tabelkę podamy w przyszłym tygodniu.

W grupie słupskiej rozgrywek A-klasowe zostały już zakończone. Pierwsze miejsce zajęła Gwardia-Słupsk. Tabelkę podamy w przyszłym tygodniu.

Strzelcy nie próżnują

W Szczecinie zakończyły się organizowane przez Okręgowy Związek Łowiecki ku uczczeniu 33 rocznicy Rewolucji Październikowej zawody strzeleckie w strzelaniu do rzutków (MS 3) na strzelnicy przy ul. Wojska Polskiego. W zawodach udział wzięło około 40 zawodników. Mimo złych warunków atmosferycznych szereg strzelców uzyskało niezłe wyniki zdobywając oznakę strzelecką.

A oto ciekawsze wyniki techniczne: 1) Lewartowski 9 pkt. na 15 możliwych, 2 — 3 Meiler

i Lipski po 8 pkt. 4 Pezbiński 7 pkt.

Zwycięzca Lewartowski uzyskał nawet o 1 pkt. więcej, który jednakże nie został uznany na skutek wyrzucenia rzutka z innej maszyny (z innego toru niż ten na którym stał zawodnik).

W dniu 12 bm. Okręgowy Związek Strzelecki organizuje na strzelnicy w Bezczeczu zawody strzeleckie w strzelaniu na odznakę III klasy dla szkół. 19 bm. na tej samej strzelnicy odbędą się zawody dla LZS-ów.

KLASYCY LITERATURY ROSYJSKIEJ Aleksander Puszkין UTWORY WYBRANE str. 508 zł. 13,50
ZŁOTA SERIA LITERATURY ROSYJSKIEJ Mikołaj Leskow UTWORY WYBRANE T. I
Mikołaj Gogol UTWORY WYBRANE T. I str. 361 zł. 9,60
Mikołaj Leskow OPOWIEŚĆ O TULSKIM MANKUCIE BALWIERZ ARTYSTA str. 107 zł. 3,60
Lew Tolstoj WOJNA I POKÓJ T. I i II str. 913 zł. 27
Lew Tolstoj DZIECIŃSTWO, LATA CHŁOPIECZE, MŁODOŚĆ str. 403 zł. 10,50
BIBLIOTEKA W PRENUMERACIE Antoni Czechow OPOWIADANIA WIŚNIOWY SAD str. 251 zł. 8,40
BIBLIOTEKA SZPILEK Antoni Czechow SZYDŁO Z WORKA I INNE OPOWIADANIA str. 187 zł. 6
Maksym Gorki DZIECIŃSTWO Wyd. 3 str. 247 zł. 8,40
Aleksy Tolstoj DROGA PRZEZ MEKĘ 3 części str. 1299 zł. 37,50
Aleksy Tolstoj PIÓTR I Wyd. Albumowe str. 510 zł. 25,50
„Czytelnik“

A. KOPTIAIKWA

Miłość

dr. Arzanowa 58

— Myślę, że tak — odrzekł Platon zamyślony. — Jeśli nawet między sobą tak się biją (nadawano przez radio, że w dniu wczorajszym Niemcy stracili w walce powietrznej 147 angielskich samolotów), to gdy napadną na nas, bój będzie na śmierć i życie. — Łogunow zamilkł na chwilę. — A więc wasza neurochirurgia to zupełnie młoda nauka? Przedtem nigdy o niej nie słyszałem.

— Ma dopiero około piętnaście lat. Nawet bardzo młoda.

— Kto to jest taki młody? — zapytał nagle ciemności dziewczęcy głos.

— Kto? Rozprawiamy sobie z panem Platonem o neurochirurgii — odpowiedział doktor, rzucając serdecznie spojrzenie na podchodzącą Warwarę.

— A tyś pewno myślała, że rozmawiamy o dziewczętach? — zaszotał — Łogunow i na wet w ciemności widać było, jak zmiękła i rozpromieniła się jego twarz.

— Nie, nie myślałam — rzekła Warwara łapiąc powietrze, jak po szybkim biegu. — Po prostu szłam i usłyszałam... że rozmawiacie. Wracam z posiedzenia — wyjaśniła patrząc na Łogunowa. — Zapraszano mnie dzisiaj na tańce, ale nie miałam czasu.

— Dokąd cię zapraszano? — spytał szybko Arzanow.

— Do Pawy.

— A dlaczego nie idziesz? Tam teraz najlepsza zabawa — rzekł doktor z gorzką ironią.

— Tak sobie... Chociaż nie, nie tak sobie! — rzekła Warwara surowo. — Nie lubię Pawy. Stykam się z nią przy pracy w klubie, ona tam, co prawda, dużo pomaga, ale jej nie lubię. Robi wszystko tylko po to, żeby się zabawić. „Dziecko tajgi! — przedrzeźniała Pawę. — Nie chcę, żeby patrzyli na mnie jak na jakieś dziwko. Ach, dziewczyna. Jakutka czy ta Flauberta. Ona uważa, że jest w tym coś nadzwyczajnego! Przecież mój naród to potrafi! Nie jesteśmy winni temu, że tak długo żyliśmy w straszliwie ciężkich warunkach! — rzekła Warwara pełna nerwowego podniecenia zatrzymując się na środku ulicy i zatrzymując tym samym obu mężczyzn. — Wie pan, doktorze, że co pana tak lubią słuchacze i pacjenci?... — spłotła palce u rąk aż zatrzeszczały stawy i rzekła namiętnie patrząc w górę na wysokiego doktora: — Za to, że pan wszystkim robi nie dla siebie, nawet nie dla nauki, lecz dla ludzi nie czyniąc między nimi różnicy, wszystko panu jedno, czy ktoś ma skończone oczy, czy też okrągłe...

— To wielki grzech, Warjusza — rzekł doktor — chwalić swego przełożonego w jego obecności. — Przykro mi jest po prostu, gdy... Wszyscy pracujemy przecież jednakowo. Nauka posuwa się naprzód przy pomocy ludzi i dla ludzi. A jeżeli Pawa uważa inaczej, to nie w tym dziwnego: ona przecież nic nie robi.

— Muszę jeszcze wstąpić do naszych słuchaczy kursów w sprawie komsomolskiego zebrań — rzekła Warwara do Łogunowa, gdy zostali sami.

— Odprowadź cię — zaproponował Platon.

— Nie trzeba, to bliźniutko — odpowiedziała delikatnie i wymijająco. — A feeli zatrzymam się dłużej, odprowadzą mnie koledy.

— To można określić mianem lokalnego nacjonalizmu — zaszotał Łogunow. — Nie wolno, towarzyszyko Warrio, zamykać się w wąskim kręgu. A co będzie na jutrzejszym zebraniu?

— Muszę jeszcze wstąpić do naszych słuchaczy kursów w sprawie komsomolskiego zebrań — rzekła Warwara do Łogunowa, gdy zostali sami.

— Odprowadź cię — zaproponował Platon.

— Nie trzeba, to bliźniutko — odpowiedziała delikatnie i wymijająco. — A feeli zatrzymam się dłużej, odprowadzą mnie koledy.

— To można określić mianem lokalnego nacjonalizmu — zaszotał Łogunow. — Nie wolno, towarzyszyko Warrio, zamykać się w wąskim kręgu. A co będzie na jutrzejszym zebraniu?

— pytał idąc wciąż obok niej i spoglądając ciekawie na jej czarnooką twarz, bielejącą w półmroku, ostry podbródek i pełne dziecińne usta.

„To jeszcze naprawdę dziecko“ — pomyślał Łogunow, ale przypomniał sobie natychmiast spojrzenie kochającej kobiety, którym dopiero co obrzuciła doktora Arzanowa, jej namiętny głos... i całe jej oddanie się. Łogunow wiedział, że Pawa odnosi się na swój sposób dobrze do Warii. To znaczy, że ta wrogosć poddyktowana jest czymś innym, nie tylko jej egoistyczną lekkomyślnością. Ta namiętna wrogosć wywołana jest raczej niedobrym stosunkiem Pawy do Arzanowa.

„Twoi wrogowie są moimi wrogami“ — mówił z całą bezpośredniością zachowanie się Warwary.

„Czy rzeczywiście, czy naprawdę go pokochała? — usiłował odgadnąć Łogunow. — Chociaż, dlaczego nie miałaby go pokochać? Główną rolę odgrywa idealizacja, która jest cechą młodości, uczucie wdzięczności, zachwyty... Przecież dla niej i dla wszystkich słuchaczy kursów jest pięknym przykładem, godnym naśladowania!“

— Dobranoc, Platonie! panie Platonie!

— Dobranoc... — Łogunow drgnął, uściśniętą wyciągniętą dłoń i zatrzymał ją w swej ręce: — Przedtem inaczej się do mnie zwracała!

— Tak? — powiedziała pytająco, patrząc na niego przyjaźnie. — Teraz nowe stanowisko obowiązuje...

— Słuchaj — rzekł Platon i zamilkł: brakło mu sił, by przezyciężyć wzbierające w nim uczucia, głos odmawiał mu posłuszeństwa.

— Słucham — odpowiedziała Warwara, pełna powagi.

— Powiedz, czy nie jest ci nigdy smutno za mej?... — Bardzo rzadko bywam sama — zaprzeczyła.

— No tak, ale niekiedy człowiek czuje się samotny nawet wśród ludzi

— Nie, mnie to się nie zdarza. Gdy jestem wśród otaczających mnie ludzi, jest mi radość, nie ściepło.

— Ale o kimś myślisz na pewno więcej niż o innych.

— Możliwe — odrzekła Warwara po chwili milczenia, ale twarz jej zajaśniała promiennie.

— Kim jest ten... szczęśliwy?

— Czy to nie wszystko jedno?... — rzekła wyzywająco. — Jego bynajmniej nie uszczęśliwił fakt, że o nim myślę — dodała nawiśnie i smutno.

Łogunow ścisnął mocno jej rączkę, spoczywającą w jego szerokiej dłoni. Zupełnie tak, jakby chciał zadać Warwarze ból, który ona zadawała jemu. Wiedziała przecież doskonale, że on, Łogunow, byłby uszczęśliwiony... Ale twarz Warii ani drgnęła i Łogunow przypomniał sobie ów wieczór, gdy umysłnie wbiła sobie igłę w rękę...

Rozwarł wolno swą silną rękę. Dłoń Warwary leżała na niej jak zduszony ptaszek, malutki i ciepły. Ogarnęło go straszliwe zawstydzenie. Nachylił się szybko i ucałował paluszkę ściśniętą jego szorstkim uściskiem

80

Stał patrząc wciąż na drzwi, za którymi zniknęła Warwara. Na wargach czuł jeszcze delikatne ciepło dziewczęcej dłoni. Łogunow nigdy nikogo jeszcze nie całował w rękę i nie rozumiął, dlaczego inni tak postępują. Mimowolny porwy serca odsłonił mu ukrytą rozkosz tego, jak uważał, ceremonialnego obrzadku. Z wrzeniem pocałunku na ustach, pełen wewnętrznej gorczy, brodził po ulicach osiedla. Przepiętym był niewymowną czułością. Gdyby Warwara przygarbowała się ufnie pod jego mocne skrzydła, znalazłby dla niej tyle nie wypowiedzianych jeszcze nigdy przez niego słów, cisnących się teraz na usta. Tyle by jej powiedział.

(Dalej ciąg intro).